

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře**, se sídlem Praha 1, Národní tř. 16, o námitce podjatosti podané proti členům senátu 9 A v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 118/2013,

t a k t o :

Soudci JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a JUDr. Martin Kříž **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování v řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 118/2013.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě ze dne 21. 5. 2013 domáhá, aby bylo České advokátní komoře (ČAK) příkázáno neprodleně vydat rozhodnutí o jeho žádosti o určení advokáta ze dne 18. 3. 2013.

V přípisu ze dne 26. 10. 2013 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči členům rozhodujícího senátu 9 A, odůvodněnou jejich „stranností a arogancí“. Konkrétně zejména uvedl, že nemají být přijímána za pravdivá stanoviska ČAK; nebylo mu doručeno stanovisko z 25. 9. 2013, nýbrž až z 1. 10. 2013; nesmí být rozhodnutí nazývána přípisem; soud nesmí organizovat komplot proti účastníku řízení, utiskovat jej a činit na něj nátlak; předmětem řízení není sdělení, nýbrž nečinnost ČAK.

Soudci JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a JUDr. Martin Kříž ve svém vyjádření k uplatněné námitce podjatosti shodně uvedli, že nemají žádný poměr k věci, ani k jejím účastníkům nebo jejich zástupcům a že se rovněž nepodíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil podanou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Princip nestranného, nezávislého a spravedlivého rozhodování představuje základní pilíř a předpoklad fungování soudní moci; tento princip jsou proto všichni soudci povinni ctít a naplňovat. Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci mj. i tehdy, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem vyloučení je tedy taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci

samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

V nyní projednávaném případě žalobce uplatněnou námitku podjatosti odůvodnil toliko tvrzeními, z nichž se však některá týkají výlučně postupu ČAK (např. „*akt ČAK č. j. 797/13 nezabrnjuje odůvodnění vydání rozhodnutí po půl roce*“), některá jsou zcela nesrozumitelná („*žádny soud si nesmí dovolit pronášet úsudek, že „sdělení“ je sdělením, protože je sdělením*“) a zbytek se vztahuje k procesnímu postupu městského soudu (např. polemika s vymezením předmětu řízení, otázka pravdivosti a relevance stanovisek ČAK apod.). Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. však výslovně uvádí, že *důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Další okolnosti, jež by mohly vést k pochybnostem o nezaujatosti soudců, žalobce neuvedl. Ani Nejvyšší správní soud sám takové okolnosti v daném případě neshledal. Za situace, kdy žalobce nikterak nekonkretizoval, z čeho by bylo možno dovodit podjatost rozhodujících soudců městského soudu a ani netvrdil, že by měli jakýkoliv poměr k věci, k účastníkům či k jejich zástupcům ve smyslu citovaného ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., nemůže uplatněnou námitku podjatosti považovat za důvodnou.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl o námitce podjatosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 věta čtvrtá s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s. a contr.).

V Brně dne 12. listopadu 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu